

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně: V. P., LL.M.
X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 12. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 12. 2023, č. j. X, se *ruší* a věc se *vrací* žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je *povinna* zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 0 Kč do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaná žalobkyni snížila stupeň invalidity z III. stupně na I. stupeň. Podle názoru posudkových lékařů její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav již nevedl k poklesu pracovní schopnosti v míře, která by odpovídala právě III. stupni invalidity. Krajský soud posuzoval, zda tomu tak skutečně je.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023, č. j. X, rozhodla o snížení výše invalidního důchodu žalobkyně („prvostupňové rozhodnutí“). Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov ze dne 11. 4. 2023 („první posudek“) pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 35 %, tj. v míře, která odpovídá invaliditě I. stupně.

3. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti první posudek označuje zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu A (artropatie), položce 2b (revmatoidní artritida) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity („vyhláška“). Vyhláška pro tuto položku stanoví míru poklesu pracovní schopnosti 20 až 35 %. První posudek ji stanovil na dolní hranici stanoveného rozpětí, protože zohlednil komorbidity (další onemocnění) žalobkyně.
4. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Její zdravotní stav byl podle ní čím dál horší. Onemocnění, kterým trpěla, bylo neléčitelné. Její pohybové schopnosti se natolik zhoršily, že musí používat francouzské hole a invalidní vozík. Posudkový lékař ji ani neviděl. Požádala proto o přezkum své zdravotní dokumentace.
5. V řízení o námitkách žalovaná vyzvala žalobkyni, aby ve lhůtě 15 dnů doložila podklady k posouzení jejího zdravotního stavu. Tato lhůta uplynula 26. 10. 2023. Žalobkyně má ovšem od 12. 11. 2023 problémy s levou dolní končetinou, která jí ochrnula. Později se objevily i problémy s hybností horní končetiny. Žalobkyně zaslala v úvodu prosince žalované dostupné lékařské zprávy. Žalovaná k nim však pro uplynutí lhůty k předložení podkladů pro posouzení zdravotního stavu nepřihlédla (§ 16a odst. 6 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení).
6. V námitkovém řízení každopádně proběhlo nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Nový posudek o invaliditě ze dne 27. 11. 2023 („druhý posudek“) pozměnil posudkový závěr prvního posudku. Stanovil jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1c přílohy k vyhlášce. Toto ustanovení hovoří o středně těžkých funkčních postiženích páteře. Posudková lékařka vydala ještě dne 18. 12. 2023 opravný posudek ke druhému posudku. Předmětem opravy bylo pouze nesprávně uvedené datum změny stupně invalidity, které správně mělo být 11. 4. 2023 (k datu prvního posudku). Druhý posudek jej původně chybně uváděl jako 27. 11. 2023.
7. Žalovaná na základě druhého posudku zamítla námitky žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 18. 12. 2023 (tedy v den vydání opravného posudku), č. j. X („rozhodnutí žalované“). Ve svém rozhodnutí uvedla, že žalobkyně ve námitkovém řízení nepředložila nové lékařské zprávy. Dodala, že lhůta k tomu uplynula dne 26. 10. 2023.

III. Žaloba a vyjádření žalované

8. **Žalobkyně** namítá, že jí žalovaná snížila invaliditu ze stupně III. na stupeň I. bez posledních velmi důležitých lékařských zpráv. Doložila je Okresní správě sociálního zabezpečení prostřednictvím podatelny v první prosincovém týdnu, jak to předem telefonicky avizovala pracovníci, která se stará o obec Bousín. Od 12. 11. 2023 má ochrnutou levou nohu v neměnném stavu a je na invalidním vozíku. Má opětovné bolesti od operované krční páteře.
9. Žalobkyně dodává, že dostala nadační příspěvek na elektrický invalidní vozík. Je díky němu samostatnější. O něco snadněji se může pohybovat, protože vzhledem k obtížím s krční

páteří to o holích nejde. Tento příspěvek získala po přísném posouzení zdravotního stavu z lékařských zpráv. Ty žalobkyně hned po zjištění jejich absence při rozhodování o snížení invalidity zaslala elektronickou cestou přímo posuzující lékaře.

10. Žalobkyni snížení invalidního stupně finančně i psychicky poškodilo. Proto žádá soud, aby byl její stupeň invalidity zvýšen na III. stupeň, a aby jí byl doplacen rozdíl mezi I. a III. stupněm invalidity od termínu jeho snížení. Dožaduje se také kompenzace za psychickou újmu v částce 50 000 Kč.
11. **Žalovaná** nejprve zapochybovala o včasnosti žaloby, ač nevěděla o jejím eventuálním podání u věcně nepřislušného soudu. Jde-li o namítané nezúročené (blíže nespecifikované) odborné nálezy, tak žalovaná připomněla lhůtu pro dodání podkladů rekapitulovanou ve druhém posudku. Případné v mezidobí uplatněné medicínské výstupy podle žalované jistě budou předmětem pečlivého zvážení v nadcházejícím komisionálním posudku. Vyhodnocení dominantního postižení včetně jeho závažnosti k rozhodnému dat odpovídalo objektivním údajům v dostupných pramenech.

IV. Zadání třetího posudku

12. Jak žalovaná správně předvíдалa, soud požádal posudkovou komisi o nové posouzení zdravotního stavu (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Posudková komise svůj posudek vyhotovila dne 8. 8. 2024 („třetí posudek“; k jeho obsahu blíže viz část V. níže). Třetí posudek posudková komise zaslala i žalobkyni. Žalované ho poté zprostředkoval soud. Obě strany sporu ho tedy měly k dispozici před jednáním, které soud nařídil na 28. 8. 2024.

V. jednání před krajským soudem a provedení třetího posudku k důkazu

13. Dne 28. 8. 2024 se u soudu ve věci konalo jednání. Obě strany v úvodu shrnuly svá stanoviska k věci. Soud poté přistoupil k dokazování.
14. Soud k důkazu provedl třetí posudek. Posudková komise se skládala z předsedkyně MUDr. H. K. a neurologa MUDr. M. U. Po shrnutí obsahu jednotlivých podkladů posudková komise v posudkovém závěru uvedla, že žalobkyně má vysokoškolské vzdělání a praxi má z administrativy i oblasti kosmetických služeb (manikúra, pedikúra). Má ovšem vícečetné obtíže vyplývající zejména z oblasti pohybového aparátu.
15. V březnu 2022 žalobkyně kvůli bolestivosti krční páteře a slabosti končetin podstoupila operaci krční páteře s dobrým výsledkem. Měla poté pouze omezenou hybnost krční páteře. Z posudkového hlediska tedy šlo o stav po operaci krční páteře s lehkým funkčním postižením. Kromě omezené hybnosti krční páteře se objevovaly svalové dysbalance (nerovnováha) s možnými občasnými projevy nervosvalového dráždění. Ale bez známek poškození nervu.
16. Žalobkyni dlouhodobě sledovali a léčili pro kloubní bolestivost. Vstupně šlo o revmatoidní artritidu I. stupně se zhoršenou tolerancí zavedené terapie. Z potíží dominovaly bolesti drobných kloubů rukou, loktů i ramen a nosných kloubů dolních končetin. Žalobkyně měla pocity zhoršeného prokrvování prstů horních končetin, zejména v chladu. Stav byl poté přehodnocen jako podezření na *systémovou sklerodermii* (autoimunitní porucha, která postihuje kůži v podobě ztvrdnutí, ztlustění i skvrn). Její jednoznačné zhoršení se v průběhu času nezjistilo. Opakovaly se ovšem potíže kloubní: bolesti ručních kloubů s jejich eventuálními prosaky, bolestivou hybností, střídavě bolesti ramen, loktů i nosných kloubů

dolních končetin. Ty ovšem neomezovaly závažně pohybový rozsah. Z posudkového hlediska šlo o systémové onemocnění pojiva – vleklé, pomalu se vyvíjející, s kolísavou aktivitou. Ovšem bez známek postižení myokardu, plic nebo jiných orgánů. Závažné projevy toto onemocnění nemělo ani na kůži.

17. Posudková komise dodává, že od listopadu 2023 žalobkyně udává ochrnutí levé dolní končetiny. Přesetřili ji na neurologickém pracovišti v Prostějově, příčinu potíží ale nezjistili. Veškerá provedená zobrazovací vyšetření byla bez průkazu vysvětlující patologie. V prosinci 2023 ji vyšetřili na urgentním příjmu pro zhoršení stavu levé dolní končetiny a zhoršení hybnosti levé horní končetiny. Provedená vyšetření nadále nevysvětlila příčinu potíží. Zvažovala se funkční porucha. Žalobkyni doporučili další došetření. Třetí posudek odkazuje v tomto směru na revmatologické vyšetření ze dne 20. 11. 2023 u MUDr. F., neurologickou hospitalizace v prostějovské nemocnici ve dnech 4. až 13. 12. 2023 či hospitalizaci po urgentním příjmu ve Fakultní nemocnici Brno dne 16. 12. 2023.
18. Z posudkového hlediska tak kvůli systémovému postižení vyplývá stav podle kapitoly XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu D (systémová postižení pojiva), položky 1b přílohy k vyhlášce – vleklá, pomalu se zhoršující forma s kolísavou aktivitou, bez známek závažného orgánového a systémového postižení. Pokles pracovní schopnosti je v pásmu 20 až 35 %. Pokud jde o stav po operaci krční páteře, jde o lehké funkční postižení s občasnými projevy kořenového dráždění, bez známek nervového postižení, bez paréz. Odpovídá postižení podle XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položky 1b přílohy k vyhlášce. Pokles pracovní schopnosti je u této položky 10 až 20 %.
19. Nově se nicméně do data vydání rozhodnutí žalované ještě objevuje těžké postižení hybnosti levé dolní končetiny a lehké postižení hybnosti levé horní končetiny, které se diagnosticky neuzavřelo. Doposud provedená vyšetření etiologii (nalezenou příčinu) tohoto stavu nevysvětlují. Zvažuje se postižení funkční. Žalobkyni doporučili další došetření zdravotního stavu (zejména s ohledem na parézu levé dolní končetiny) a intenzivní rehabilitace. Ve vztahu k posouzení stavu po operaci krční páteře a zánětlivém postižení pohybového aparátu se posudková komise shoduje s prvním i druhým posudkem, že zdravotní stav žalobkyně odpovídá I. stupni invalidity.
20. S ohledem na nové skutečnosti, které však vznikly ještě v období do data vydání rozhodnutí žalované, je nutné posudkově vzít v úvahu postižení levé dolní končetiny charakteru těžké parézy, které se z hlediska hledání příčin jednoznačně nedořešilo. Nicméně žalobkyně nemůže chodit a pohybuje se na invalidním vozíku. Posudková komise tedy hodnotí stav *srovnáním s těžkou parézou jedné dolní končetiny*. S ohledem na skutečnost, že doposud neproběhla intenzivní rehabilitace levé dolní končetiny, která by mohla přinést funkční zlepšení, posudková komise stanovila kontrolní lékařskou prohlídku s kratším časovým odstupem.
21. V závěru dochází posudková komise k tomu, že k datu rozhodnutí žalované se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav srovnatelný s parézou jedné dolní končetiny těžkého stupně. Pokles pracovní schopnosti posuzované posudková komise hodnotí podle kapitoly VI (postižení nervové soustavy), položky 9c přílohy k vyhlášce.

22. Podle této položky jde o těžké funkční postižení (těžkou poruchu motorických funkcí jedné končetiny nebo středně těžké postižení motorických funkcí dvou končetin nebo jiný těžký neurologický deficit s podstatným omezením hybnosti, svalové síly, fyzické výkonnosti, případně i dechových funkcí, přičemž některé denní aktivity podléhají těžkému omezení). Rozpětí je u této položky 60 až 70 %. *Posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 70 %*. Vysvětlila, že rozhodující postižení funkcí hodnotila na dolní hranici rozpětí. S ohledem na další zdravotní postižení ale zvolila horní hranici rozpětí. *Šlo tedy o invaliditu III. stupně* podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Její vznik/trvání posudková komise určila k 1. 5. 2023.
23. Další důkazy soud neprováděl. Po závěrečném návrhu a krátkém přerušení vyhlásil tento rozsudek.

VI. Posouzení věci

24. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Žalobkyně totiž nejprve dne 11. 1. 2024 podala žalobu u Okresního soudu v Prostějově. Ten rozhodl dne 18. 3. 2024 o zastavení řízení a poučil žalobkyni, že může podat do jednoho měsíce od právní moci jeho usnesení žalobu ve správním soudnictví s tím, že pokud tak učiní, tak se bude správní žaloba považovat za podanou ke dni, kdy ji žalobkyně podala u Okresního soudu v Prostějově. Žalobkyně poté dne 3. 4. 2024 podala žalobu u Krajského soudu v Brně. Má se tedy za to, že ji podala už 11. 1. 2024. Žaloba je tedy včasná. A pochybnosti žalované o její včasnosti nebyly důvodné.
25. Žaloba je po věcné stránce *důvodná*.
26. Právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
27. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku okresní správy sociálního zabezpečení. *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti*. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního). S ohledem na jeho mimořádný význam *bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat*.
28. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod ve dvouinstančním řízení, podléhá zejména její rozhodnutí v námitkovém řízení požadavkům na jasnost,

srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci zjišťování skutkového stavu řešit i pořízením tzv. srovnávacího posudku posudkové komise (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22).

29. Soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle soudu tedy třetí posudek ve znění jeho doplnění nemá formální vady.
30. Ohledně úplnosti předloženého posudku soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv – tedy i těch, které vznikly po uplynutí lhůty k jejich předložení v námitkovém řízení a před vydáním rozhodnutí žalované. Posudková komise hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobkyně. Žalobkyni také oproti posudkovým lékařům, kteří vyhotovili první a druhý posudek, vyšetřila. Podle soudu třetí posudek i díky tomu plní kritérium přesvědčivosti. Soud nemá pochybnosti o tomto nejaktuálnějším posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
31. Soud proto vycházel ze třetího posudku jako ze stěžejního důkazu v otázce stupně invalidity žalobkyně. *Z provedeného dokazování v soudním řízení správním (viz body 14 až 22 výše) vyplynulo, že pracovní schopnost žalobkyně nepoklesla v míře, která by zakládala důvody pro snížení výše invalidního důchodu z invalidity III. stupně na invaliditu I. stupně, ke kterému vedlo rozhodnutí žalované a prvostupňové rozhodnutí. V době vydání rozhodnutí žalované byla žalobkyně stále invalidní ve III. stupni. Pokles její pracovní schopnosti dosahoval podle třetího posudku 70 %. Byl tedy na samé spodní hranici invalidity III. stupně [viz § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění].*
32. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že k rozhodným okolnostem, na nichž závěr o III. stupni invalidity stojí, došlo až po uplynutí lhůty k předložení dokladů k posouzení zdravotního stavu v námitkovém řízení. Ustanovení § 16a odst. 6 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení totiž nepředstavuje koncentrační omezení soudu, který rozhoduje podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Koncentrační lhůta se dokonce vztahuje jen na orgány posuzující zdravotní stav, nikoliv na správní orgány vedoucí řízení (viz body 24-27 rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2024, č. j. 53 Ad 11/2023-24). Ostatně i žalovaná ve vyjádření k žalobě předvíдалa, že podklady dodané po uplynutí koncentrační lhůty v námitkovém řízení vyhodnotí posudková komise v rámci řízení před soudem.
33. Soud dodává, že tu navíc nejde o problém „dokumentační koncentrace“, který má uvedené ustanovení řešit, ale o změnu rozhodných okolností před vydáním rozhodnutí žalované. Ze třetího posudku přitom plyne, že právě ke dni rozhodování žalované byla žalobkyně invalidní ve III. stupni. Jestliže tedy rozhodnutí žalované vychází z toho, že žalobkyně byla invalidní v I. stupni, tak nemohlo obstát. Nic na tom nemění skutečnost, že i posudková komise ve třetím posudku uznává, že druhý posudek byl s ohledem na podklady, ze kterých vycházel, správný. Ještě v den, kdy žalovaná rozhodla – tedy v době, kdy již žalobkyně měla závažné problémy s levou nohou a levou rukou, což žalované předtím sdělila, a kdy byla podle posudkové komise ve III. stupni invalidity –, navíc posudková lékařka vydala ke druhému posudku opravný posudek. Podle soudu nic nebránilo tomu, aby s ohledem na *nové rozhodné okolnosti* vyhotovila nový posudek, který je zohledňuje. Kromě toho je třeba

dodat, že posudková komise ve třetím posudku stanovila datum vzniku (změny) invalidity III. stupně na 1. 5. 2023. V souhrnu z toho všeho plyne, že skutkový základ rozhodnutí žalované zkrátka nestál na pevných základech.

34. Žalobní námitky napadající závěry žalované vedoucí k snížení výše invalidního důchodu žalobkyně z III. stupně invalidity na I. stupeň invalidity jsou proto důvodné.
35. Soud pro úplnost dodává, že pokud žalobkyně požaduje 50 000 Kč jako odškodnění za újmu vzniklou rozhodováním žalované, pak se s tímto nárokem bude muset obrátit na soudy rozhodující v občanskoprávním řízení. Správní soudy mohou „jen“ přezkoumávat správní rozhodnutí a v případě důvodných žalob mají zásadně jedinou možnost nápravy – zrušení takového rozhodnutí. Žalobkyně tedy v tomto aspektu požadovala po soudu, aby rozhodnul o něčem, k čemu není věcně příslušný.

VII. Závěr a náklady řízení

36. Žalovaná dostatečně a řádně nezjistila skutkový stav. Soud proto výrokem I. tohoto rozsudku rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v něm zahrne třetí posudek mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 soudního řádu správního).
37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Při jednání uvedla, že bude požadovat cestovné, které vyčíslí do konce týdne, během kterého jednání proběhlo (tj. do 1. 9. 2024). Nestalo se tak. Soud ji vyzval, aby ve lhůtě dvou dnů náklady vyčísli. Žalobkyně odpověděla, že požaduje nahradit hodinové náklady svého syna (automechanika), který ji na jednání vezl, včetně jeho nákladů na dopravu. Museli jet větším vozem, který má spotřebu 9 litrů nafty/100 km. Ujeli 111,4 km. Soud žalobkyni poučil, že takto vyčíslit její náklady nelze a vyzval ji, aby do 13. 9. 2024 doložila, že synovi za cestu zaplatila, včetně kopie velkého technického průkazu použitého vozidla. Žalobkyně však na tuto výzvu ve lhůtě nezareagovala.
38. Vzhledem k tomu, že soud při jednání vyhlásil výrok II. ve znění: „Žalovaná je *povinná* zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení *ve výši vyčíslené v písemném vyhotovení rozsudku* do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku“, nemohl ho nyní změnit na výrok: „Žalobkyni *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.“ A s ohledem na to, že žalobkyně své náklady řízení nevyčísli, jí soud přiznal 0 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 28. srpna 2024

Martin Kopa, v. r.
samosoudce